

Золота
колекція
казок світу

Ця книга — чудовий подарунок для вашого малюка. Найвідоміший твір великого казкаря Ернста Теодора Амадея Гофмана, який ось уже понад триста років із задоволенням читають дорослі й діти в усьому світі!

Зворушлива і повчальна історія з яскравими картинками перенесе дитину в чудову країну казок, подарувавши захопленню й незабутню зустріч із чарами.

ISBN серії

ISBN 978-617-12-4503-7

9 786171 245037

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-5886-0

9 786171 258860

Амадей Гофман

Лускунчик та Мишачий король

Золота
колекція
казок світу

Амадей
Гофман

Лускунчик та Мишачий король

*Золота
колекція
казок світу*

Амадей Гофман

Лускунчик і Мишачий король

ХАРКІВ **КЛУБ**
2019 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.112.2-34-93
Б87

Жодну з частин даного видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
Hoffmann Ernst Theodor Amadeus. Nussknacker und Mäusekönig /
E. T. A. Hoffmann. — Jazzybee Verlag, 2012

Переклад з німецької О. Є. Пилипенко

Художник *Марія Богомолова*

Літературно-художнє видання

Серія «Золота колекція казок світу»

ГОФМАН Амадей
Лускунчик і Мишачий король

Для читання дорослими дітям

Керівник проекту *В. А. Тютюнник*
Координатор проекту *Т. О. Небесна*
Редактор *О. Пилипенко*
Художній редактор *А. О. Попова*
Технічний редактор *В. Г. Євлахов*
Коректор *М. Г. Бєднік*

Підписано до друку 18.12.2018.
Формат 60х90/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TextBook». Ум. друк. арк. 4.
Наклад 3500 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: corp@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р. www.unisoft.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

UNISOFT

ISBN 978-384-96-1617-5 (нім.)
ISBN 978-617-12-4503-7 (серія)
ISBN 978-617-12-5886-0

© Jazzybee Verlag, 2012
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2019
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2019

Зміст

Ялинка.	4
Подарунки	7
Улюбленець.	10
Дива	13
Битва.	17
Хвороба.	20
Казка про твердий горіх.	24
Продовження казки про твердий горіх	29
Кінець казки про твердий горіх.	33
Дядько і небіж	39
Перемога	41
Лялькове королівство	47
Столиця	52
Закінчення	59

Ялинка

Двадцять четвертого грудня дітям радника медицини Штальбаума весь день не дозволяли заходити до вітальні. У спальні, в куточку, сиділи Фріц та Марі. Уже зовсім зсутеніло, і їм було страшно. Фріц пошепки таємничо повідомив сестричці (їй нещодавно виповнилося сім років), що зранку в зачинених кімнатах щось шаруділо і тихенько постукувало. А щойно передпокоєм прошмигнув якийсь маленький чоловік із великим ящиком під пахвою — Фріц знав, що це їхній хрещений, Дроссельмеєр.

Старший радник суду Дроссельмеєр не відрізнявся красою: це був маленький, сухенький чоловічок зі зморшкуватим обличчям, із великим чорним пластирем замість правого ока і зовсім лисий (тому він носив білу перуку). Хрещений був великим умільцем, він навіть знався на годинниках та вмів їх робити. І коли у Штальбаумів починав вередувати якийсь годинник, хрещений приходив, знімав перуку і сюртучок, пов'язував фартуха і тицяв «хворого» колючими інструментами, тож маленька Марі

дуже співчувала годиннику, але шкоди йому Дроссельмеєр не завдавав, навпаки — він знов оживав і починав весело цокати. Щоразу у хрещеного в кишені знаходилося що-небудь цікавеньке для дітлахів. А на Різдво він завжди майстрував гарну іграшку, над якою старанно працював. Тому батьки тієї ж миті дбайливо ховали його подарунок.

— Що ж змайстрував нам цього разу хрещений?! — вигукнула Марі.

Фріц вирішив, що це неодмінно має бути фортеця, а в ній — чудові солдатики.

— Ні-ні, — перервала Фріца Марі, — хрещений розповідав про чарівний садок. Там велике озеро, його поверхнею плавають лебеді та співають пісень. Потім із садочка виходить дівчинка, йде до озера, приманює лебедів і годує їх марципанами.

— Лебеді не їдять марципанів, — відітнув Фріц. — А цілий сад хрещеному не зробити. Та й яка користь нам

од його іграшок? У нас їх тут же відбирають. Ні, мені більше подобаються татові й мамині подарунки: вони залишаються в нас.

І діти почали гадати, що їм подарують батьки, бо добре знали: тато і мама накупили чимало цікавенького. Старша сестричка Луїза розповідала, що немовля Христос завжди підказує батькам, які саме дарунки потішать їхніх дітей.

Уже зовсім стемніло, проте Фріц і Марі досі сиділи, міцно притулившись одне до одного і ні пари з уст. Промінь світла ковзнув стіною, і брат із сестричкою зрозуміли, що немовля Христос полетів на осяйних хмарах до інших щасливих дітей. Тієї ж миті пролунав срібний дзвіночок, двері до вітальні відчинились, і там у казковому сяйві Фріц і Марі побачили ялинку. У кімнату до дітей увійшли тато й мама, взяли їх за руки і промовили:

— Ходімо, любі дітки, подивитися, що подарував вам Христос!

Подарунки

Побачивши різдвяний стіл, заставлений подарунками, діти завмерли на місці. Лише за хвилину Марі вигукнула:

— Як чудово!

А Фріц почав підстрибувати від задоволення.

Велику ялинку оздоблювали золотаві та срібні яблука, її гілки були завішені різноманітними солодощами. Але найкращими на чудовому дереві виявилися сотні маленьких свічок: вони сяяли, як різнокольорові зірочки, і від їхнього сяйва все навкруги здавалося казковим.

Утім, найцікавішим і найпривабливішим для дітей був стіл із подарунками. Марі побачила на ньому ошатних ляльок та іграшковий посуд, проте найдужче зраділа шовковій сукні. Фріц тим часом уже три чи чотири рази проскакав навколо столу на новому гнідому коні. Потім оглянув новий ескадрон гусарів: вони були вбрані в розкішні червоні мундири, вимахували срібними шаблями та сиділи на білосніжних конях.

Тільки-но діти, трішки натішившись іграшками, хотіли взятися за книжки з малюнками, як знову задзеленчав дзвіночок. Фріц і Марі зрозуміли, що настав час подарунків від хрещеного, й побігли до столу біля стіни. Ширми, за якими доти ховали стіл, швидко прибрали, і діти побачили на зеленій галявині чудовий замок із численними вікнами та золотими вежами. Раптом залунала музика, двері та вікна замка відчинились, і всі побачили, що залами походжають крихітні дами і кавалери. У центральній залі під музику танцювали діти в коротеньких камзолах та

спідничках. Пан у смарагдово-зеленому плащі, дуже схожий на хрещеного Дроссельмеєра, але заввишки з батьків мізинець, визирав із вікна, вклонявся та зникав, а внизу, в дверях, з'являвся знову.

Фріц довго розглядав чудовий замок. Потім попросив:
— Хрещений! Пусти мене до себе в замок!

Старший радник суду сказав, що це зовсім неможливо, і мав рацію: нерозумно проситися в замок, менший за тебе. Фріц погодився. Минула ще хвилина.

Фріц нетерпляче вигукнув:

— Хрещений, а тепер вийди з тих, інших дверей! Або накажи тому панові в зеленому, який визирає з вікна, пройтися залами. А може, нехай діти спустяться?

— Нічого такого не можна, — мовив старший радник суду. — Механізм не переробиш.

— Послухай-но, хрещений, якщо фігурки в замку тільки й знають, що повторювати одне і те саме, який в них сенс? Ні, мої гусари значно кращі!

І з цими словами Фріц побіг до різдвяного столу, і за його командою ескадрон на срібних конях почав скакати туди-сюди, рубати шаблями та стріляти. Марі теж набридли танці та гуляння ляльок у замку. Проте вона спробувала відійти від столу непомітно. А старший радник суду невдоволено сказав батькам:

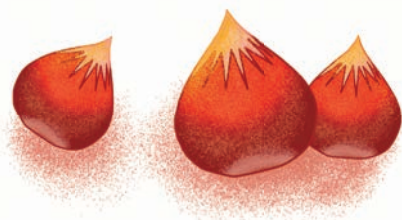
— Така складна іграшка не для нерозумних дітей. Я заберу свій замок.

Але мати зупинила його і попросила показати їй внутрішній устрій та дивовижний механізм, який змушував ляльок рухатися. Дроссельмеєр розібрав і знову зібрав усю іграшку. Потому він знову повеселішав та подарував дітям кілька гарних пряничних чоловічків, у яких були золотаві обличчя, ручки та ніжки. Фріц та Марі були дуже задоволені.

Улюбленець

Марі довго не відходила від столу з подарунками, помічаючи на ньому нові й нові цікаві речі, а коли Фріц забрав своїх гусарів і влаштував під ялинкою парад, дівчинка побачила, що за гусарами сором'язливо стояв дивний маленький чоловічок і спокійно чекав, коли до нього дійде черга. Щоправда, він мав дещо незграбний вигляд: у нього був надто довгий тулуб на коротеньких тоненьких ніжках і завелика голова. Зате його франтівське вбрання свідчило про те, що це людина вихована та зі смаком. На ньому був гарний фіолетовий гусарський мундир, такі самі рейтузи та високі лакові чобітки. Уважно вдивляючись у цього гусара, Марі помітила, якою добротою світилося його обличчя. Ретельно завита біла паперова борода дуже йому пасувала.

— Для кого цей гарненький чоловічок під самою ялинкою? — спитала Марі.

— Він буде старанно працювати для всіх вас: його справа — акуратно розгризати тверді горіхи.

Із цими словами батько обережно взяв його зі столу, підійняв дерев'яного плаща, і тоді чоловічок широко роззявив рота та вишкірив два ряди білих гострих зубів. Марі поклала йому до рота горіх, чоловічок розлущив його, шкаралупа впала, й у дівчинки на долоні лишилося смачне ядереце. Усі зразу зрозуміли, що ошатний чоловічок — це Лускунчик, котрий продовжує справу своїх пращурів. Марі скрикнула від радості, а батько мовив:

— Якщо тобі, любя Марі, Лускунчик до душі, ти вже сама й піклуйся про нього, бережи його. Хоча, як я вже казав, Луїза та Фріц теж можуть користуватися його послугами.

Марі тут-таки взяла Лускунчика і дала йому гризти горіхи. Фріцові тим часом набридло скакати на коні та марширувати. Почувши, як весело лускаються горішки, він теж захотів їх скуштувати, тому підскочив до сестер, а коли побачив кумедного чоловічка — від усього серця розреготався. Потому хлопець заповзявся вибирати найбільші та найтвердіші горіхи і пхати Лускунчикові до рота. Аж раптом пролунав тріск, і три зуби чоловічка впали на підлогу, а нижня щелепа відвисла та захиталася.

— Що за дурень? — спитав Фріц. — Береться горіхи лущити, а в самого зуби для цього зовсім не придатні. Дай-но його сюди, Марі!

— Ні-ні! — заплакавши, вигукнула Марі. — Не віддам я тобі милого Лускунчика. Ти злий: б'єш коней і навіть дозволяєш солдатам убивати один одного.

— Так треба, тобі не зрозуміти! — гримнув Фріц.

Марі розридалася. Підбрала поламані зуби Лускунчика, підв'язала білою стрічкою від своєї сукні постраждалу щелепу і загорнула бідолаху в теплу хустку. Заколисуючи його, як дитинку, дівчинка почала розглядати картинки в новій книзі. Їй дуже не сподобалося, що хрещений захищав Фріца і кепкував із того, як вона упадає біля Лускунчика. Раптом Марі подумала про дивну схожість цього чоловічка з самим Дроссельмеєром і дуже серйозно зауважила:

— Хтозна, любий хрещений, чи був би ти таким самим гарним, як мій милий Лускунчик, навіть якби причепурився незгірше за нього й узув такі ж чобітки?

Їй було невтямки, чому так голосно розсміялися батьки і чому старший радник суду не сміється разом з усіма.

- за телефонами довідкової служби (050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life); (067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
  - на сайті Клубу: www.bookclub.ua
  - у мережі фірмових магазинів див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом
- Надсилається безоплатний каталог**

Запрошуємо до співпраці авторів
e-mail: publish@ksd.ua

**Запрошуємо до співпраці художників,
перекладачів, редакторів**
e-mail: editor@ksd.ua

**Для гуртових
клієнтів**

Харків
тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@ksd.ua

Київ
тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@ksd.ua

Гофман А.

Г74 Лускунчик та Мишачий король / Амадей Гофман ; перекл. з нім. О. Пилипенко; худож. М. Богомолова. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2019. — 64 с. : кольор. іл. — (Серія «Золота колекція казок світу», ISBN 978-617-12-4503-7).

ISBN 978-384-96-1617-5 (нім.)

ISBN 978-617-12-5886-0

Ця книга — чудовий подарунок для вашого малюка. Найвідоміший твір великого казкаря Ернста Теодора Амадея Гофмана, який ось уже понад триста років із задоволенням читають дорослі й діти в усьому світі!

Зворушлива і повчальна історія з яскравими картинками перенесе дитину в чудову країну казок, подарувавши захопливу й незабутню зустріч із чарами.

УДК 821.112.2-34-93